

Dosarul nr. 2rac-385/2018

Prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, (D. Sușchevici)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Boyaros” Societate cu Răspundere Limitată și Krasimir Dachev Banchev împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderii Mixte „Moldcarton” Societate pe Acțiuni și Băncii Comerciale „Energbank” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea rezoluțiunii actelor juridice cu eliberarea părților de obligația de a presta, constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor rezultate din garanția bancară, constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor rezultate în baza actelor juridice a căror rezoluțiune se solicită a fi constată și încasarea sumelor,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul în partea în care este declarat de Krasimir Dachev Banchev, admis apelul în partea în care este declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Boyaros” Societate cu Răspundere Limitată, casată parțial hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău și emisă în partea dată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2010 ÎCS „Boyaros” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎM „Moldcarton” SA și intervenientul accesoriu BC „Energbank” SA cu privire la rezoluțiunea actelor juridice, cu întoarcerea părților în poziția inițială; încasarea datoriei și obligarea returnării a garanției bancare.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 aprilie 2008, între ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎCS „Boyaros” SRL și ÎM „Moldcarton” SA a fost încheiat acordul nr. 1 privind cesiunea creanței asupra datoriei și, totodată, au fost încheiate contractul nr. 1-1 și contractul nr.1-2.

În conformitate cu acordurile respective, ÎCS „Boyaros” SRL a preluat obligațiile ÎM „Moldcarton” SA față de ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la achitarea datoriei curente în sumă de 9 967 939, 65 de lei ce s-a format în rezultatul consumului de energie electrică în perioada decembrie 2007- martie 2008, cât și o parte a datoriei istorice în sumă de 1 000 000 de dolari SUA.

A relatat că pentru executarea contractului și obligațiilor asumate, ÎCS „Boyaros” SRL a efectuat plata pentru datoriile financiare a ÎM „Moldcarton” SA în următoarea ordine: conform contractului nr. 1-2 ÎCS „Boyaros” SRL a efectuat săptămânal transferul mijloacelor bănești la contul curent al către ÎCS „Red Union Fenosa” SA în sumă de 996 793, 97 de lei, totodată, suma totală a obligațiilor executate conform contractului a constituit 6 977 557, 79 de lei; conform contractului nr. 1-1, ÎCS „Boyaros” SRL a acordat ÎCS „Red Union Fenosa” SA garanția bancară - nr. 161 din 25 aprilie 2008 eliberată de BC „Energbank” SA în sumă de 1 000 000 de dolari SUA, care urma a fi transferată la contul curent la expirarea a 60 de zile bancare.

A specificat reclamanta că, executând parțial obligațiile pecuniare prevăzute de acordul nr. 1 din 25 aprilie 2008, contractul nr. 1-1 și contractul nr. 1-2 din aceeași dată, ÎCS „Boyaros” SRL a solicitat prin scrisoarea nr. 03/08 din 25 iunie 2008 ca ÎM „Moldcarton” SA să execute obligațiile de plată în folosul ÎCS „Boyaros” SRL a sumei de 6 977 557, 79 de lei ce reiese din obligațiile financiare executate.

ÎM „Moldcarton” SA, având calitatea de parte contractantă, care, prin manifestarea de voință perpetuă, a purces la semnarea acordului nr. 1 din 25 aprilie 2008, contractului nr. 1-1 și contractul nr. 1-2 din 25 aprilie 2008, neavând motive de eschivare de la plata sumei pretinse de ÎCS „Boyaros” SRL în cuantum de 6 977 557, 79 de lei, a ignorat satisfacerea inopinată a cerințelor de plată invocate de ÎCS „Boyaros” SRL.

A relatat reclamanta că, la momentul încheierii acordului nr. 1 din 25 aprilie 2008, contractului nr. 1-1 și contractului nr. 1-2 din aceeași dată, între ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎCS „Boyaros” SRL și ÎM „Moldcarton” SA, atât primul, în calitatea sa de cedent al creanței, precum și ultimul care apare în postura de cedent a datoriei, nu au prezentat informația deplină despre situația „de facto” și „de iure” a debitorului de bază ÎM „Moldcarton” SA. Astfel, apărând în ipostaza promovării cu rea-credință a intereselor subiective atât a cesionarului de creanță, care, în virtutea raporturilor sinalagmatice contractuale, este ÎCS „Red Union Fenosa” SA, precum și tăinuirea de către cedent a datoriei ÎM „Moldcarton” SA a împrejurărilor de conjunctură nefaste atât din punct de vedere juridic, cât și din punct de vedere financiar în care se afla acesta.

Consideră că în aceste circumstanțe se atestă intenția directă a derutării cesionarului ÎCS „Boyaros” SRL, or, rezultă că însuși esența acestor acte juridice tripartite - acordul nr. 1, contractul nr. 1-1 din și contractul nr. 1-2 din 25 aprilie 2008, nu a fost una de compromis între creditorul ÎCS „Red Union Fenosa” SA și debitorul ÎM „Moldcarton” SA, ci au avut ca scop obscur de a determina în cele din urmă pe ÎCS „Boyaros” SRL la contractarea grabnică a unor acte juridice controversate în rezultatul cărora ÎCS „Boyaros” SRL ar acumula o datorie debitorială de proporții ce aparține unei întreprinderi falite - ÎM „Moldcarton” SA, a cărei stare financiară nefiind reflectată nici în unul din actele juridice încheiate,

precum și în alte surse oficiale de informare care ar fi în stare de a demonstra solvabilitate agentului economic ÎM „Moldcarton” SA.

A afirmat că ÎM „Moldcarton” SA, având unele intenții și comportament dolosiv ce au condus la acumularea unor datorii pecuniare uriașe, și, neprezentând în volum integral către reclamantă a informației complete referitor la rapoarte financiare, contabile, de audit internațional, litigiile implicate, patrimoniul și activele ipotecate, în fața potențialului cesionar al datoriei, din nefericire în ipostaza căreia apare ÎCS „Boyaros” SRL. Astfel, ca consecință a lipsei unei informații și datelor juste și complete au determinat reclamanta la semnarea unor acte juridice tripartite în condiții nefavorabile, dăunătoare, neprielnice și dezavantajoase în corelație cu situația „de iure” și „de facto” total diferită față de cea reflectată de cedentul ÎM „Moldcarton” SA.

A mai susținut că, în aceste condiții neprielnice și dezavantajoase pentru reclamantă, cu un caracter echivoc și de constrângere, anumite sarcini sau obligațiuni ce provin din partea ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu sunt imputabile față de ÎCS „Boyaros” SRL, dat fiind faptul că aceste condiții de plată la care este supusă dânsa au apărut în împrejurări dubioase din momentul determinării acestuia prin prezentarea informației denaturate din partea ÎM „Moldcarton” SA la contractarea unor tranzacții tripartite incerte.

Consideră că este absolut firească și legală solicitarea sa cu privire la desființarea prin rezoluțiune a acordului nr. 1, a contractului nr. 1-1 și a contractului nr. 1-2 din 25 aprilie 2008, în rezultatul căreia părțile contractante urmează să apară în ipostaza inițială cu rambursarea sumei de 6 977 557, 79 de lei de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA în folosul ÎCS „Boyaros” SRL, sumă care anterior a fost plătită de ultimul ÎCS „Red Union Fenosa” SA. De asemenea, ÎCS „Red Union Fenosa” SA urmează să returneze necondiționat garanția bancară nr. 161 din 25 aprilie 2008 către ÎCS „Boyaros” SRL.

Respectiv, ținând cont de situația financiară complicată a ÎM „Moldcarton” SA se atestă că executarea obligațiilor financiare a ultimei față de ÎCS „Boyaros” SRL este irealizabilă și practic imposibil a fi executată, ceea ce creează un pericol pentru creanța financiară a reclamantului.

A solicitat reclamanta rezoluțiunea acordului nr. 1 din 25 aprilie 2008, contractului nr. 1-1 din 25 aprilie 2008; contractului nr. 1-2 din 25 aprilie 2008, încheiate între ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎCS „Boyaros” SRL, ÎM „Moldcarton” SA cu întoarcerea părților în poziția inițială; încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în folosul ÎCS „Boyaros” SRL de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în folosul ÎCS „Boyaros” SRL a datoriei în sumă de 6 977 557, 79 lei; obligarea returnării de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA a garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008 în folosul ÎCS „Boyaros” SRL.

Pe parcursul examinării cauzei, ÎCS „Boyaros” SRL și-a concretizat cerințele, înaintându-le împotriva pârșilor ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, ÎM „Moldarton” SA și BC „Energbank”, solicitând constarea rezoluțiunii contractului nr. 1-1 din 25 aprilie 2008 privind cesiunea datoriilor conform graficului al ÎM „Moldcarton” SA în sumă de 1 000 000 de dolari SUA, încheiat între ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎM „Moldcarton” SA, cu eliberarea părților de obligația de a presta; constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și BC „Energbank” SA, rezultate din garanția bancară nr. 161

din 25 aprilie 2008; constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL și BC „Energbank” SA, rezultate din contractul din 25 aprilie 2008 privind emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, din contractul de amanet din 25 aprilie 2008 privind garantarea executării obligațiilor rezultate din emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, cu acordurile adiționale nr. 1 din 22 iulie 2008, nr. 2 din 16 septembrie 2008, nr. 3 din 12 martie 2009, nr. 4 din 16 iunie 2009, nr. 5 din 26 februarie 2010, nr. 6 din 06 august 2010; constatarea rezoluției contractului nr. 1-2 din 25 aprilie 2008 privind cesiunea datoriilor curente ale ÎM „Moldcarton” SA în sumă de 9 967 939, 65 de lei, cu eliberarea părților de obligația de a presta; încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA a sumei prestațiilor executate în mărime de 6 977 557, 79 de lei, în baza actelor de cesiunea de creanță nr. 1-2/1 din 06 mai 2008, nr. 1-2/2 din 08 mai 2008, nr. 1-2/3 din 15 mai 2008, nr. 1-2/4 din 23 mai 2008, nr. 1-2/5 din 29 mai 2008, nr. 1-2/6 din 05 iunie 2008 și nr. 1-2/7 din 12 iunie 2008; încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA a sumei de 7 846 406 lei cu titlu de dobândă, calculată din suma de 6 977 557, 79 de lei utilizată de ÎCS „Red Union Fenosa” SA în perioada 19 iunie 2009 – 31 martie 2016 (vol. I, f.d.161-163, vol. II f.d.42-47, vol. III f.d.72 și vol. IV f.d. 224).

În iunie 2012, Krasimir Dachev Banchev a depus o cerere incidentală la cererea principală depusă de ÎCS „Boyaros” SRL, care ulterior a fost concretizată.

În motivarea acțiunii a invocat, că deține un titlu executor eliberat în baza hotărârii din 22 februarie 2011 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea de la ÎCS „Boyaros” SRL(debitor) în beneficiul lui Krasimir Dachev Banchev(creditor) a datoriei în sumă de 2 471 268 de dolari SUA.

A menționat că suma dată a fost creditată în anul 2008 de către Krasimir Dachev Banchev întreprinderii debitoare pentru realizarea unor proiecte investiționale în Republica Moldova, cu participarea investitorului străin din Bulgaria (Krasimir Dachev Banchev), în domeniul fabricării hârtiei și a cartonului. Scopul acestei creditări a fost procurarea de către ÎCS „Boyaros” SRL a pachetului de acțiuni al ÎM „Moldcarton” SA.

A mai relatat că respectivele mijloace bănești au fost folosite la stingerea datoriilor ÎM „Moldcarton” SA față de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, în scopul evitării decontării ÎM „Moldcarton” SA de la energia electrică. (f.d.III f.d.19)

A indicat că ÎCS „Red Union Fenosa” SA și BC „Energbank” SA se opun executării documentului executoriu menționat supra, astfel executarea a devenit imposibilă, pe motiv că mijloacele bănești creditate de el ÎCS „Red Union Fenosa” SA sunt grevate cu gaj în baza actelor juridice care fac obiectul acestei acțiuni.

A solicitat constatarea rezoluției acordului nr.1/04/08 din 25 aprilie 2008 și a contractului nr. 1-1 din 25 aprilie 2008 privind cesiunea datoriilor conform graficului al ÎM „Moldcarton” SA în sumă de 1 000 000 de dolari SUA, încheiat între ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎM „Moldcarton” SA, cu eliberarea părților de obligația de a presta; constatarea rezoluției acordului nr.1/04/08 din 25 aprilie 2008, a contractului nr. 1-2 din 25 aprilie 2008 și a actelor de cesiune de creanță nr.1-2/1 din 06 mai 2008, nr. 1-2/2 din 08 mai 2008, nr. 1-2/3 din 15 mai 2008, nr. 1-2/4 din 23 mai 2008, nr. 1-2/5 din 29 mai 2008, nr. 1-2/6 din 05 iunie 2008 și nr. 1-2/7 din 12 iunie 2008, privind cesiunea între cedentul ÎCS „Red Union Fenosa” SA și cesionarul ÎCS „Boyaros” SRL a datoriilor curente ale debitorului ÎM „Moldcarton” SA, cu eliberarea părților de obligația de a presta;

constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și BC „Energbank” SA, rezultate din garanția bancară nr. 161 din 25 aprilie 2008; constatarea stingerii drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL și BC „Energbank” SA, rezultate din contractul din 25 aprilie 2008 privind emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, din contractul de amanet din 25 aprilie 2008 privind garantarea executării obligațiilor rezultate din emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, cu acordurile adiționale nr. 1 din 22 iulie 2008, nr. 2 din 16 septembrie 2008, nr. 3 din 12 martie 2009, nr. 4 din 16 iunie 2009, nr. 5 din 26 februarie 2010, nr. 6 din 06 august 2010; obligarea ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a restitui ÎCS „Boyaros” SRL suma de 6 977 557, 79 lei și dobânda în mărime de 3 369 586, 91 de lei.

Prin încheierea din 26 martie 2012 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, cauza a fost transmisă spre examinare după competența Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău acțiunea a fost respinsă.

La 26 decembrie 2016 ÎCS „Boyaros” SRL reprezentată de avocatul Zinaida Guțu și Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat au declarat apel împotriva hotărârii din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul în partea în care a fost declarat de Krasimir Dachev Banchev, admis apelul în partea în care a fost declarat de ÎCS „Boyaros” SRL, casată hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, în partea respingerii acțiunii depusă de ÎCS „Boyaros” SRL și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de ÎCS „Boyaros” SRL, a fost admisă parțial; s-a constatat rezoluțiunea contractului nr. 1-1 din 25 aprilie 2008 privind cesiunea datoriilor conform graficului ale ÎM „Moldcarton” SA în sumă de 1 000 000 de dolari SUA, încheiat între ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎM „Moldcarton” SA, cu eliberarea părților de obligația de a presta rezultată din contractul nr. 1-1 din 25 aprilie 2008; s-a constatat stingerea drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și BC „Energbank” SA, rezultate din garanția bancară nr. 161 din 25 aprilie 2008; s-a constatat stingerea drepturilor și obligațiilor ÎCS „Boyaros” SRL și BC „Energbank” SA, rezultate din contractul din 25 aprilie 2008 privind emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, din contractul de amanet din 25 aprilie 2008 privind garantarea executării obligațiilor rezultate din emiterea garanției bancare nr. 161 din 25 aprilie 2008, cu acordurile adiționale nr. 1 din 22 iulie 2008, nr. 2 din 16 septembrie 2008, nr. 3 din 12 martie 2009, nr. 4 din 16 iunie 2009, nr. 5 din 26 februarie 2010, nr. 6 din 06 august 2010; s-a constatat rezoluțiunea contractului nr. 1-2 din 25 aprilie 2008 privind cesiunea datoriilor curente ale ÎM „Moldcarton” SA în sumă de 9 967 939, 65 de lei, încheiat între ÎCS „Boyaros” SRL, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎM „Moldcarton” SA, cu eliberarea părților de obligația de a presta rezultată din contractul nr. 1-2 din 25 aprilie 2008; s-a încasat de la ÎM „Moldcarton” SA în beneficiul ÎCS „Boyaros” SRL suma prestațiilor executate în mărime de 6 977 557, 79 de lei, în baza actelor de cesiunea de creanță nr. 1-2/1 din 06 mai 2008, nr. 1-2/2 din 08 mai 2008, nr. 1-2/3 din 15 mai 2008, nr. 1-2/4 din 23 mai 2008, nr. 1-2/5

din 29 mai 2008, nr. 1-2/6 din 05 iunie 2008 și nr. 1-2/7 din 12 iunie 2008. În rest, cerința ÎCS „Boyaros” SRL cu privire la încasarea dobânzii în sumă de 7 846 406 lei s-a respins; s-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul ÎCS „Boyaros” SRL cheltuieli de judecată în mărime de 87 500 de lei.

Prin decizia suplimentară din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost completat dispozitivul deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău după sintagma „Respinge ca neîntemeiat apelul în partea în care este declarat de Krasimir Dachev Banchev” cu sintagma „cu menținerea hotărârii din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău în partea prin care a fost respinsă acțiunea oblică depusă de Krasimir Dachev Banchev”.

La 18 iulie 2018 ÎCS „Red Union Fenosa” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 17 mai 2018 și a deciziei suplimentare din 31 mai 2018 a instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel neîntemeiat a considerat că ÎCS „Boyaros” SRL are dreptul de a rezoluționa contractele de cesiune a creanțelor nr.1-1 și nr.1-2 din 25 aprilie 2008 în temeiul art.735 al Codului civil, deoarece instanța de apel nu a indicat careva neexecutare esențială a obligațiilor ÎCS „Red Union Fenosa” SA derivând din contractele de cesiune a creanțelor.

A specificat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele, considerând că valabilitatea și soarta contractelor de cesiune depinde de soarta antecontractului încheiat între ITERA International Energy LLC și Svilosa AD pe 19 martie 2008 și a vânzării pachetului de acțiuni al ÎM „Moldcarton” SA unei alte întreprinderi.

A mai menționat recurenta că instanța de apel în decizie nu și-a reflectat lămuririle participanților la proces - inclusiv pe cele ale recurenteii, încălcând astfel art.6 par.1 din Convenția Europeană.

A mai solicitat recurenta ÎCS „Red Union Fenosa” SA invitarea reprezentanților părților în ședința de examinare a recursului pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererile de recurs.

La 03 august 2018 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018, deciziei suplimentare din 31 mai 2018, a încheierilor din 13 aprilie 2017 și 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și a încheierilor instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că prin decizia dată s-a adus atingere dreptului de proprietate al întreprinderilor recurate, atingere care este arbitrară.

Consideră stranie afirmația instanței de apel precum că contractele de cesiune nr.1-1 și nr.1-2 din 25 aprilie 2008 au fost reziliate/desființate în anul 2008, deoarece în perioada de după 25 iunie 2008, adică după ce ÎCS „Boyaros” SRL a notificat ÎCS „Red Union Fenosa” SA despre încetarea executării obligațiilor asumate prin contractele de cesiune menționate, iar ÎCS „Red Union Fenosa” SA a reluat executarea documentelor executorii sistate în urma încheierii respectivelor contracte, aceasta nu a mai insistat la executarea contractelor, înaintând cerere de validare a creanțelor față de ÎM „Moldcarton” SA, în cadrul procesului de insolabilitate al întreprinderii debitoare.

La 03 septembrie 2018 Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 și a deciziei suplimentare din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea parțială a deciziei din 17 mai 2018 și totală a deciziei suplimentare din 31 mai 2018 a instanței de apel în partea respingerii acțiunii depuse de Krasimir Dachev Banchev și emiterea în partea dată a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța nu a luat în considerație că Krasimir Dachev Banchev s-a alăturat pretențiilor formulate de ÎCS „Boyaros” SRL, dar și a formulat pretenții noi, în partea ce ține de încasarea dobânzilor, inițial în sumă de 3 369 586, 91 de lei pentru perioada 2009-2012, iar ulterior, pretențiile la acest capitol au fost majorate până la 6 977 557, 79 de lei pentru perioada 19 iunie 2009 – 31 martie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale din 17 mai 2018 și a deciziei suplimentare din 31 mai 2018 la 12 iunie 2018 (scrisoarea nr. 6730 anexată la materialele dosarului, f.d. 249, vol.VI), dar date care ar confirma recepționarea acestora de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile declarate la 18 iulie 2018, 03 august 2018 și 03 septembrie 2018, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința din 12 septembrie 2018 ÎCS „Red Union Fenosa” SA a solicitat considerarea recursului declarat de Krasimir Dachev Banchev ca inadmisibil.

Prin referința din 21 septembrie 2018 a solicitat admiterea recursului declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu casarea deciziei din 17 mai 2018 și a deciziei suplimentare din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 16 octombrie 2018 Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat, ÎCS „Boyaros” SRL au depus referință, prin care au solicitat de a fi considerate inadmisibile recursurile declarate de ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora.

Astfel, cerința ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la invitarea reprezentanților părților în ședința de examinare a recursului pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererile de recurs, urmează a fi respinsă, deoarece admisibilitatea recursului se decide în lipsa participanților la proces.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că ÎCS „Red Union Fenosa” SA, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie „SRL și Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat în cererile de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recursuri se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de ÎCS „Red Union Fenosa” SA,

ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie „SRL și Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Krasimir Dachev Banchev, reprezentat de avocatul Cristina Filat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat